ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิชาชีพครูโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขต 7

Needs Assessment for Teacher Professional Development in General Buddhist Schools Area 7[1]

พระปลัดฮอนด้า วาทสทฺโท, พระมหากิตติ กิตติเมธี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น

Phrapalad Honda Vatasatdho, PhramahaKitti Kittimatee

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Khon Kaen Campus

****

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิชาชีพครูโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขต 7 กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหารและครูผู้สอนจากโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขต 7 จำนวน 218 รูป/คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างจากประชากร 506 รูป/คน โดยใช้ตาราง Krejcie & Morgan (1970) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นผ่านเกณฑ์มาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNImodified) ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิชาชีพครูโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ 1) การทำงานแบบร่วมมือรวมพลัง (PNImodified = 0.51) 2) การตอบสนองความต้องการของครูแต่ละคน (PNImodified = 0.35) 3) การเรียนรู้ของนักเรียนและครู (PNImodified = 0.31) 4) โครงสร้างและสิ่งแวดล้อมที่สนับสนุน (PNImodified = 0.28) และ 5) การปฏิบัติตนตามมาตรฐานวิชาชีพ (PNImodified = 0.26) ผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่าครูโรงเรียนพระปริยัติธรรมมีความต้องการพัฒนาวิชาชีพผ่านกระบวนการทำงานร่วมกันและการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับบริบทเฉพาะของโรงเรียนที่มีความหลากหลายของบุคลากรและทรัพยากรที่จำกัด

คำสำคัญ: ความต้องการจำเป็น, การพัฒนาวิชาชีพครู, โรงเรียนพระปริยัติธรรม, ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

---

[1] ได้รับบทความ: 13 มกราคม 2567; แก้ไขบทความ: 15 กุมภาพันธ์ 2567; ตอบรับตีพิมพ์: 30 มีนาคม 2567

Journal of Buddhist Education and Research: JBER

ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม - มีนาคม 2567 **Vol.10 No.1 January-March 2024**

Abstract

This research aimed to study the current state, desired state, and needs assessment for teacher professional development in General Buddhist Schools Area 7. The sample consisted of 218 administrators and teachers from General Buddhist Schools Area 7, selected from a population of 506 using Krejcie & Morgan's (1970) table. The research instrument was a validated questionnaire with acceptable reliability. Data were analyzed using mean, standard deviation, and modified Priority Needs Index (PNImodified). The findings revealed that the needs for teacher professional development in General Buddhist Schools, ranked from highest to lowest, were: 1) collaborative networks of forces (PNImodified = 0.51), 2) individual teacher needs (PNImodified = 0.35), 3) student and teacher learning (PNImodified = 0.31), 4) supportive structures and environment (PNImodified = 0.28), and 5) acting under professional standards (PNImodified = 0.26). The results indicate that teachers in Buddhist schools have the highest need for professional development through collaborative work processes and the establishment of professional learning communities, which aligns with the specific context of schools that have diverse personnel and limited resources.

Keywords: Needs Assessment, Teacher Professional Development, Buddhist Schools, Professional Learning Community

1. บทนำ

การพัฒนาวิชาชีพครูในศตวรรษที่ 21 ถือเป็นปัจจัยกำหนดความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษาทั่วโลก ครูมีบทบาทเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนมากกว่าปัจจัยอื่นใดในระบบการศึกษา (OECD, 2013) รายงานวิจัยของ McKinsey (2007) ชี้ให้เห็นว่าระบบการศึกษาที่มีประสิทธิภาพสูงมีลักษณะร่วมกัน 3 ประการ คือ การคัดเลือกบุคลากรที่มีศักยภาพสูงสุดเข้ามาเป็นครู การรักษาครูที่มีคุณภาพไว้ในระบบ และการพัฒนาศักยภาพครูให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในบริบทของประเทศไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 52, 53, 56 และ 57 ได้วางกรอบการยกระดับวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยเน้นกระบวนการผลิตครูที่มีคุณภาพ การประกันคุณภาพผ่านองค์กรวิชาชีพ การกำหนดให้ครูมีใบประกอบวิชาชีพ และการสร้างแรงจูงใจให้ครูพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

การพัฒนาวิชาชีพครูมีรากฐานทางทฤษฎีที่หลากหลายและต่อเนื่องมาเป็นเวลานาน โดยแนวคิดพื้นฐานเริ่มจากทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ (Andragogy) ของ Knowles (1984) ที่เน้น 6 หลักการสำคัญ

ได้แก่ ความต้องการที่จะรู้ แนวคิดเรื่องตนเองของผู้เรียน บทบาทของประสบการณ์ ความพร้อมในการเรียนรู้ การวางแนวทางการเรียนรู้ และแรงจูงใจในการเรียนรู้อย่างไรก็ตาม Mezirow (1991) ได้ก้าวข้ามกรอบแนวคิดดังกล่าวด้วยการพัฒนาทฤษฎีการเรียนรู้เชิงการเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning Theory) ที่เน้นการวิพากษ์วิจารณ์และการทบทวนกรอบการอ้างอิงที่มีอยู่เดิม ซึ่งมีความเหมาะสมกับการพัฒนาวิชาชีพครูมากกว่าเดิม เนื่องจากเป็นการเรียนรู้ที่เน้นการเปลี่ยนแปลงมุมมองและวิธีปฏิบัติ มากกว่าการสะสมความรู้เพียงอย่างเดียวในด้านการประเมินผลการพัฒนาวิชาชีพ Guskey (2000) ได้เสนอแบบจำลองการประเมิน 5 ระดับ ซึ่งเริ่มจากปฏิกิริยาของผู้เรียน การเรียนรู้ของผู้เข้าร่วม การสนับสนุนขององค์กรและการเปลี่ยนแปลง การใช้ความรู้และทักษะใหม่ และผลลัพธ์ต่อนักเรียน แบบจำลองนี้เน้นการประเมินผลกระทบที่แท้จริงของการพัฒนาวิชาชีพต่อการเรียนรู้ของนักเรียนสำหรับการออกแบบการพัฒนาวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพ Desimone (2011) ได้เสนอกรอบแนวคิด 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย เนื้อหาที่มุ่งเน้น (Content Focus) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collective Participation) ความสอดคล้องครอบคลุม (Coherence) ระยะเวลาที่เพียงพอ (Duration) และการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน (Active Learning) กรอบแนวคิดนี้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางและมีหลักฐานการวิจัยสนับสนุนอย่างเข้มแข็ง

โรงเรียนพระปริยัติธรรมในประเทศไทยมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากโรงเรียนทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในด้านปรัชญาการศึกษาที่ผสมผสานระหว่างการศึกษาสามัญและการศึกษาพระพุทธศาสนา โครงสร้างการบริหารที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม และลักษณะพิเศษของครูที่ประกอบด้วยทั้งครูฆราวาสและครูพระภิกษุจากการศึกษาของกองพุทธศาสนศึกษา (2553) ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมเขต 7 ซึ่งครอบคลุมพื้นที่จังหวัดขอนแก่น หนองบัวลำภู และเลย จำนวน 44 โรงเรียน พบปัญหาสำคัญใน 3 มิติหลัก ได้แก่ มิติบุคลากร ครูประสบปัญหาด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าทางวิชาชีพ ขาดขวัญกำลังใจ ไม่ได้รับสวัสดิการและรายได้ที่เหมาะสม และขาดการพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มิติระบบ การพัฒนาบุคลากรไม่ต่อเนื่องและไม่ทั่วถึง ขาดระบบการนิเทศติดตามผลที่มีมาตรฐาน และ มิติสภาพแวดล้อม เผชิญกับภาวะการสูญเสียบุคลากรคุณภาพไปหน่วยงานที่มีความมั่นคงมากกว่า

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิชาชีพครูโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขต 7 ที่เหมาะสมกับบริบท เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการออกแบบและพัฒนากลยุทธ์การพัฒนาวิชาชีพครูที่ตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของครูต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิชาชีพครู โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขต 7

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย ประกอบด้วยผู้บริหารและครูผู้สอนของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขต 7 ซึ่งครอบคลุมพื้นที่จังหวัดขอนแก่น จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดเลย จำนวน 44 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 506 รูป/คน

กลุ่มตัวอย่างกำหนดขนาดโดยใช้ตาราง Krejcie & Morgan (1970) ได้จำนวน 218 รูป/คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งตามพื้นที่จังหวัดและขนาดโรงเรียน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพ ประสบการณ์การสอน วุฒิการศึกษา และสาขาวิชาเอก

ส่วนที่ 2: แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิชาชีพครูโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขต 7 โดยแบ่งตาม 5 องค์ประกอบของ McFarland (2014) ใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ คือ มากที่สุด (5) มาก (4) ปานกลาง (3) น้อย (2) และน้อยที่สุด (1)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดำเนินการโดย

1. **ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา** (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน และคำนวณค่า Index of Item-Objective Congruence (IOC) ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 0.60 - 1.00 แสดงว่าแบบสอบถามมีความตรงเชิงเนื้อหา
2. **ทดลองใช้เครื่องมือ** (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 รูป/คน แล้วคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

Journal of Buddhist Education and Research: JBER

ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม - มีนาคม 2567 **Vol.10 No.1 January-March 2024**

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยประสานงานกับผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา เขต 7 ทั้ง 44 โรงเรียน เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลและชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัย แบบสอบถามที่ได้รับคืนมีจำนวน 218 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. **สถิติพรรณนา** (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. **ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง** (Modified Priority Needs Index: PNImodified) เพื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิชาชีพครู โดยใช้สูตร

PNImodified = (D - I) / D

เมื่อ D = ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์ (Desirable State)

I = ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน (Present State)

ค่า PNImodified ที่มีค่ามากแสดงว่ามีความต้องการจำเป็นสูง

4. ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิชาชีพครู

ข้อ	การพัฒนาวิชาชีพครูโรงเรียนปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขต 7	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		$PNI_{modified}$	ลำดับ
		$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
๑	การตอบสนองความต้องการของครูแต่ละคน	๓.๒๗	๑.๐๗	๔.๔๐	๐.๗๙	๐.๓๕	๒
๒	การทำงานแบบร่วมมือรวมพลัง	๒.๗๓	๑.๑๔	๔.๐๔	๑.๐๒	๐.๕๑	๑
๓	มีโครงสร้างและ สภาพแวดล้อมสนับสนุน	๓.๒๒	๑.๑๘	๔.๑๓	๐.๙๒	๐.๒๘	๔
๔	การปฏิบัติตนตามมาตรฐานวิชาชีพ	๓.๒๗	๑.๑๔	๔.๑๒	๐.๙๑	๐.๒๖	๕
๕	การเรียนรู้ของนักเรียนและครู	๓.๓๘	๑.๐๙	๔.๓๘	๐.๖๒	๐.๓๑	๓
	รวม	๓.๑๗	๑.๐๖	๔.๒๑	๐.๘๓	๐.๓๔	

จากตารางที่ ๑ พบว่า ความต้องการจำเป็นของครูในการพัฒนาวิชาชีพครูโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ลำดับแรก คือการทำงานแบบร่วมมือรวมพลัง ($PNI_{modified}$ = ๐.๕๑) รองลงมา คือ การตอบสนองความต้องการของครูแต่ละคน ($PNI_{modified}$ = ๐.๓๕) การเรียนรู้ของนักเรียนและครู ($PNI_{modified}$ = ๐.๓๑) มีโครงสร้างและสภาพแวดล้อมสนับสนุน ($PNI_{modified}$ = ๐.๒๘) และลำดับสุดท้าย การปฏิบัติตนตามมาตรฐานวิชาชีพ ($PNI_{modified}$ = ๐.๒๖)

5.อภิปรายผล

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิชาชีพครูโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขต ๗ มีข้อค้นพบดังนี้

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิชาชีพของครูโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พบว่า ด้านที่มีความต้องการพัฒนามากไปหาน้อย เรียงตามลำดับ คือการทำงานแบบร่วมมือรวมพลัง รองลงมา คือ การตอบสนองความต้องการของครูแต่ละคน การเรียนรู้ของนักเรียนและครู มีโครงสร้างและสภาพแวดล้อมสนับสนุน และลำดับสุดท้ายการปฏิบัติตนตามมาตรฐานวิชาชีพ ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาวิชาชีพครูโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาต้องอาศัยการทำงานแบบร่วมมือรวมพลัง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน ดังนั้นควรให้ความสำคัญกับบุคลากรและมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เชื่อว่าผู้เรียนเป็นผู้มีคุณค่าและพัฒนาได้ ความร่วมมือของสถานศึกษา ผู้บริหาร ครูด้วยความสมัครใจ สิ่งเหล่านี้สามารถอธิบายได้ว่าเป็นความเชื่อและจุดยืนที่ดีในการพัฒนาเครือข่ายวิชาชีพทางการศึกษา และเมื่อมีการดำเนินงานได้ผลในการพัฒนาเครือข่ายวิชาชีพทางการศึกษาดีแล้วและมีแนวทางที่ชัดเจน จึงควรมีการขยายผล อาจจัดทำเป็นแผนงาน และมาตรการจูงใจในการพัฒนาและดำเนินงานเครือข่ายวิชาชีพทางการศึกษาให้ต่อเนื่องเพื่อเป็นการยกระดับวิชาชีพครูที่จะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป สอดคล้องกับ Thompson Gregg และ Niska (2004) ที่กล่าวว่า เครือข่ายชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นการรวมตัว ร่วมใจ ร่วมพลัง ร่วมทำ และเรียนรู้ร่วมกันของครู ผู้บริหาร และนักการศึกษา บนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร มีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และภารกิจร่วมกัน โดยทำงานร่วมกันเป็นทีม เรียนรู้อย่างต่อเนื่องที่อยู่ในวิถีชีวิตการทำงานและการอยู่ร่วมกัน ทั้งนี้มีครูร่วมกันเป็นผู้นำ และผู้บริหารเป็นผู้ดูแลสนับสนุนสู่การเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพเปลี่ยนแปลงคุณภาพตนเอง สู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญ และความสุขของการทำงานร่วมกันของสมาชิกในเครือข่าย สอดคล้องกับ Guskey (2000) ได้กล่าวไว้ว่าการพัฒนาวิชาชีพเป็นกระบวนการที่เป็นระบบและเกี่ยวข้องกันต้องอาศัยการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน (Cooperative learning) ดังนั้นบุคคลทุกคนที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนจำเป็นจะต้องได้รับการพัฒนาซึ่งในการพัฒนาวิชาชีพครูควรจัดให้มีทางเลือกและมีโอกาสที่จะ

เพิ่มพูนความรู้และทักษะทางวิชาชีพหลายรูปแบบ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมณฑา จุลชาต (๒๕๕๕) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการพัฒนาวิชาชีพแบบร่วมมือโดยเน้นครูเป็นสำคัญเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ของครู พบว่า รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพแบบร่วมมือ ASTPPCE Model มีกระบวนการวิชาชีพ ๗ ระยะ ได้แก่ ระยะที่ ๑ การร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา ความต้องการจำเป็น ระยะที่ ๒ การร่วมกันกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนา ระยะที่ ๓ การร่วมกันเลือกวิธีการพัฒนาวิชาชีพ ระยะที่ ๔ การร่วมกันวางแผนการปฏิบัติการ ระยะที่ ๕ การร่วมกันปฏิบัติการพัฒนาวิชาชีพร่วมกัน ระยะที่ ๖ การร่วมกันไตร่ตรองสะท้อนคิดและอภิปราย และระยะที่ ๗ การร่วมกันประเมินผลการพัฒนาวิชาชีพ ดังนั้นครูโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาจึงมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิชาชีพด้านการทำงานแบบร่วมมือรวมพลังเป็นอันดับแรก

6. สรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

6.1.1 สำหรับผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม

1) เน้นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) โดยจัดสรรเวลาและทรัพยากรให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน อาจจัดเป็นกิจกรรมประจำสัปดาห์หรือประจำเดือน

2) พัฒนาระบบสนับสนุนครูแต่ละคน โดยส่งเสริมให้ครูมีใบประกอบวิชาชีพ จัดสวัสดิการที่เหมาะสม และสร้างความมั่นคงทางวิชาชีพ

3) สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผ่านการทำ MOU การจัดกิจกรรมร่วมกัน และการ

แลกเปลี่ยนครูระหว่างโรงเรียน

6.1.2 สำหรับสำนักเขตการศึกษาพระปริยัติธรรม เขต 7

1) กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ ที่เน้นการพัฒนาวิชาชีพครูแบบร่วมมือรวมพลังเป็นแนวทาง

หลักจัดสรรงบประมาณและทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

2) พัฒนาระบบนิเทศและติดตามผล ที่มีมาตรฐานและต่อเนื่อง

3) สร้างแรงจูงใจและยกย่องครูดีเด่น เพื่อรักษาครูที่มีคุณภาพไว้ในระบบ

6.1.3 สำหรับครูผู้สอน

1) มีส่วนร่วมในกิจกรรม PLC อย่างแข็งขัน แลกเปลี่ยนวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศกับเพื่อนครู

2) พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านเนื้อหาวิชาที่สอนและเทคนิคการสอน

3) ทำงานวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้และแก้ปัญหาผู้เรียน

6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

6.2.1 ควรพัฒนารูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครู ที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ โดยเน้นการทำงานแบบร่วมมือรวมพลังและการสร้าง PLC

6.2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ PLC ในบริบทของโรงเรียนพระปริยัติธรรม

6.2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบความต้องการจำเป็น ระหว่างครูฆราวาสและครูพระภิกษุ เพื่อพัฒนากลยุทธ์ที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่ม

6.2.4 ควรทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพ และประเมินผลกระทบต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

6.2.5 ควรศึกษาแนวทางการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ระหว่างโรงเรียนพระปริยัติธรรมกับโรงเรียนสามัญ เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และทรัพยากร

เอกสารอ้างอิง

กองพุทธศาสนศึกษา. (2553). *รายงานการศึกษาศักยภาพในการพัฒนาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม เขต 7.* กรุงเทพฯ: กระทรวงวัฒนธรรม.

สุมณฑา จุลชาต. (2555). การพัฒนารูปแบบการพัฒนาวิชาชีพแบบร่วมมือโดยเน้นครูเป็นสำคัญเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ของครู. *วารสารศึกษาศาสตร์, 23*(2), 45–58.

Best, J. W. (1977). *Research in education* (3rd ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

Darling-Hammond, L., & McLaughlin, M. W. (1995). Policies that support professional development in an era of reform. *Phi Delta Kappan, 76*(8), 597–604.

Desimone, L. M. (2011). A primer on effective professional development. *Phi Delta Kappan, 92*(6), 68–71.

DuFour, R., & Eaker, R. (1998). *Professional learning communities at work: Best practices for enhancing student achievement.* Bloomington, IN: National Educational Service.

Guskey, T. R. (2000). *Evaluating professional development.* Thousand Oaks, CA: Corwin Press.

Hord, S. M. (1997). *Professional learning communities: Communities of continuous inquiry and improvement.* Austin, TX: Southwest Educational Development Laboratory.

Knowles, M. S. (1984). *Andragogy in action: Applying modern principles of adult learning.* San Francisco, CA: Jossey-Bass.

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement, 30*(3), 607–610.

McFarland, J. (2014). Teacher professional development: Essential components and effective practices. *Educational Research Review, 45*(3), 234–251.

McKinsey & Company. (2007). *How the world's best-performing school systems come out on top.* London, UK: McKinsey & Company.

Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD). (2013). *Teachers for the 21st century: Using evaluation to improve teaching.* Paris, France: OECD Publishing.

Thompson, S. C., Gregg, L., & Niska, J. M. (2004). Professional learning communities, leadership, and student learning. *Research in Middle Level Education Online, 28*(1), 1–15.